

1886-07-27

AFSENDER

Eline Lange

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Civita d'Antino

Omtalte personer:
Nanny Bech
Susette Cathrine Holten
Marie Magdalene Konstantin-Hansen
Eline Lange
Petrine Lange
Susette Maribo
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 48 nr. 25

DOKUMENTINDHOLD

Eline Lange er lettet over at Joakim og Agnete Skovgaard får hjælp af Nanny Bech under Agnetes sygdom.

TRANSSKRIFTION

Mappe 48 brev nr. 23

D. 27 Juli 1886.

Kjære Joakim!

Efterat jeg imorges, ovenpaa den mørke Nat, da jeg bestandig tænkte mig Agnete stridende den sidste Strid, fik udgydt mig i Graad for Faer, (jeg græder ikke ret meget i denne Tid) og vi havde talt sammen om alle de lysende, straalende Minder om hende, som vi have i Eie, enten hun er her eller hisset, sagde jeg igjen til mig selv, hvad jeg har sagt tusinde Gange: saalænge, der er Liv, er der Haab! Og jeg begynder at skamme mig over, at jeg igaar havde sendt et saa mismodigt Brev bort. Der er dog Ingen, der i den Grad, som Du, trænger til at styrkes og trøstes; og jeg tænkte paa, hvor Du gaaer og

-2-

strider, for at fravriste Døden sit Bytte. Saa som Faster og fortalte at Marie Const.-Hansen som vi saa gjerne vilde have sendt ned til Eder ikke maatte rejse for sin Morbroder Lægen, fordi de unge er mest udsat for Smitte. Og at de saagjerne vilde have Charlotte Købke til det, gid hun dog maa kunne, hun er saa rolig og erfaren og vilde nok hjælpe Eder godt og kjærligt. Samt om Fr. Bech, som havde tilbudt at rejse, [hvis] Ch. K. ikke kan. Hun er jo gammel, men frisk i Sind og fuld af Mod og hun har lovet at være saa rolig som det er hende muligt.

Jeg har jo hele Tiden været parat til at rejse i Løbet af en halv Time, saa jeg syntes det var saa forfærdeligt med at Tiden gik og det kom op i mig igjen at drage afsted. Saa kom

-3-

Petit og tog fat med at raade mig saa ivrigt derfra, sagde, hvad jeg ogsaa tit har sagt mig selv at det I trængte til, var en stærk (materiel) Hjælp og at det ikke var nogen Nytte for Eder, hvis jeg kom ned som en Pjalt. Tillige fortalte han, hvorledes det i den Sygdom, naar Feberen begynder at tage af, næsten ikke var til at mærke om det gik op eller ned ad Bakke, saa umærkeligt gled det til den ene eller anden Side. Efter de klare Svar igaar, kan vi jo se at [det] især er Kræfterne og Maven, det gjælder om og I kæmpe tappert for at hjælpe begge Dele op. Gud give Eder selv Kræfter! og Udholdenhed! –

Nu kom Din søde Søster Katrine og fortalte at Nanny Bech rejser. Det søde kjærlige gamle Menneske! Gud være med hende! For Dig vil det jo være mageløst til Styrkelse, som hun elsker Dig! Hun har

-4-

gjort sig færdig paa nogle faa Timer og er saa glad og fuld af Haab, saa det giver os andre nyt Haab. Jeg læste det sødeste Brev fra hende til Fru Maribo, da hun tilbød sin Hjælp. – Petrine er kommen hjem. Hun er ogsaa fuld af Haab og Tro, men forfærdelig betaget. Hun har ikke kunnet sove om Natten, siden d. 12 og det der især græmmer hende er at hun ikke fik Lov til at rejse ned til Jer i Nøden. Hun taaler nu slet ikke Hede og skulde jo have Hvile i Ferien, saa jeg synes det vilde have været Galskab, saa vel jeg end undte Eder at hun kom og hende at rejse. Ja, nu Gud i Vold! idag er det intet Telegram endnu, saa er det vel som igaar. –

De allerkjærligste Hilsener til Agnete! Tak fordi Du har brugt mit Navn til at berolige hede med!

Moer.

v. 27 juli
1886.

Kjære Joarier!

Efterat j' inoget, overgiver den
milde Nat, da j' bestemtj' lyste
mig Agnete stielende den sidste,
Alind, fies indgydt mig: Gode for Tær,
(j' groder ikke ret meget: Dune Tid)
og vi havde salt sammen om
alle de lysende, stralende Minde,
om hende, som vi have: Eie,
enten hun se her eller kisset,
sagt j' igjens til mig selv, hvad j'
har sagt tusinde Gange: Det
lange, det er Liv, er det Naad!
Og j' begynder at drømme mig
over, at j' igjens havde sendt et
den mistmodigt Pres bork. Der
er dog Fuglen, der: Den Grad, som
Du, trænger til at styres og hviler;
og j' sendte par, hvor Du gik og

stinder, for at fravirke Døden
til Bytke. Læs som Fæstet og
forvalte at Marie Court-Hausen
som vi saa gjerne vilde have sendt
med det Eder Ige maatte rejse for
sin Morbrøders Logen, fordi de
mige er mest ud-sat for Smitte.
Og at de sugjeme vildt have Chas-
lotte Kåbre til det, givt hun
og maa summe, hun er saa
rolig og erfaren og vildt nok
kjøpe Eder godt og Zjodigt. Samt
om Fr. Beck, som havde tilbude
at rejse, Ch. A. Ige Sær. Hun
er jo gammel, men frisk i Sind
og fult af Mod og hun har
lovet at være saa rolig som det
er kunde muligt.

Ja har jo hele Tidens været præst
til at rejse i Løbet af en halv
Time, saa jø dytke det var saa
forpandelt med at Tidens gik
og det som op i mig ijsen
at drage afsted. Læs som

Petis og sag, lad med at røde
mig om iverigt derfra, sagde, hvor
jeg saa dit har sagt mig selv
at det I drøgte sig, var en stor
(materiel) Fjæls og at det ikke
var nogen Nytte for Edet, hvis
I kom med som en 'Pjælt.
I vil fortælle ham, hvorledes det
i den Sygdom, naar Feberen be-
gynder at tage af, nokken ikke
var det at midde om det gik
op eller ned ad Bædre, saa u-
modeligt glad det til den ene eller
anden Side. Efter de klare Svar
igang, saa vi jo se at, især er
Kroppe og Mave, det gik
der om og I drøgte Lapper
for at hjælpe begge Dele op.
Gud give Edet selv Kropper! og
Udholdenhed!

Nu kommer Din søde Potes Statine
og fortælle at Hanne Beck rejser.
Det er den gamle Mennede!
Gud være med hende! For I vil
det jo være meget til Lykke,
som hun elsker I! Hun har

gjort sig fortid paa nogle faa
Tinder, og es saa glad og fuld af
Haab, saa det gives at andre
nytt Haab. Ja, lyste det sødeste
Brev fra hende til Fru Masito,
da hun tilbød sin Hjælp. —
Fadrene er kommen hjem. Hun
er ogsaa fuld af Haab og Tro, men
forfærdelig bekymret. Hun har ikke
nærmest sove om Natten, siden
d. 12. og det der især græmmes hende
es at hun ikke får Lov til at
rejse ned til Jut i Nöden.
Hun lader nu slat ikke Hode og Hæ-
de jo have Hvile i Ferien, saa
hendes det volds have været Gæ-
der, saa vel h end andre Eder
at hun som og hende at rejse.
Ja, nu Gud i Vold! idg er
der intet Telegram endnu, saa
es det vel som igæet. —
De allerzjærligste Vilsener til
Agnete! Tak fordi Du har brugt
mit Navn til at berolige hende
med.!

Moer.